

Kerstfeest van de Leuvense Levertransplanten, hun familie en medisch corps.

Emiel Dehaes

De organisatoren hadden het prachtige kader van de gerenoveerde en omgebouwde hoeve

“De Romrée “ te Grimbergen uitgezocht, in de schaduw van de abdij, om er het Kerstfeest van 2015 te laten doorgaan. { De naam komt van mijnheer De Romrée die de hoeve met bijhorende lapmolen (= waterslagmolen) in 1732 verwierf en er later ook nog een kasteel aanbouwde. De naam bleef behouden}.

Tegen twaalf uur zijpelden ze binnen waar hen een waar welkomcomité opwachtte om jassen aan te nemen en de getransplanteerden een mooie badge op te spelden, een fraai minikunstwerkje ontworpen en gemaakt door ons nieuwste bestuurslid Kristel Motmans. Ze blijkt dus niet alleen verstand te hebben van boekhouding maar blijkt ook nog kunstzinnig aangelegd te zijn.

Een gezellige receptie met een keur van fruitige cocktails en smakelijke hapjes vulde de tijd tussen aankomen en aan tafelgaan. Voor velen was het een jaarlijks wederzien en er vielen dus veel heel wat nieuwtjes uitgewisseld te worden. Op te merken viel dat twee professoren-hepatologen zich onder het publiek mengden en rustig mee keuvelden, namelijk Prof. Laleman en prof. Verslype

Al keuvelend belandden wij bij één uur en dus werden wij aan tafel genodigd. Iedereen zocht een plaatsje en dat ging lijk een fluitje van een cent.

Carine las een boodschap voor van Ann, onze voorzitter, die spijtig genoeg verstek moest laten gaan maar ons vanop haar ziekbed indachtig bleef. Wij hadden stukken liever bij ons gehad en wij hopen dat ze

weldra weer de teugels in handen kan nemen. Veel beterschap Ann, dat was de wens van alle aanwezigen.

We kregen achtereenvolgens een paprika-roomsoepje een tweede rondgang nog heel wat afnemers vond. Daarna werd een savourette van Belgisch varken opgediend met een torentje van ratatouillegroentjes en rozemarijn aardappelen. Belgisch of niet, het ging vlot binnen en het diner werd afgesloten met gelegenheidsijs met verse vruchten overgoten met coulis en vers gebrouwde mokka.

Tussendoor en in twee beurten bracht zangeres-

dat bij

naar

een

guitar
iste
Els
Van

Kerckhove ons met stemmige liederen in een heuse kerstsfeer. Haar optreden stond in het teken van: "Ik ruik de geur van de kerstboom". Ze nam ons mee op een exotische kerstreis helemaal tot Chili en leerde ons een prachtig liedje aan: "Arrurru, arrurru, duérmete niño Jesu, vrij vertaald : " Zachtjes, zachtjes, slaap maar kindje Jezus" U kan het vinden op You tube voor hen die het nog eens willen mee neuriën.

In een tweede gedeelte bracht ze liederen van Miel Cools, Willem Vermanderen, Conny Vandenbosch.... aan elkaar geweven met ludieke verhaaltjes.

sen door vergastte Willy Stulens ons nog op kerstverhaal van twee kindjes die het beeldje van het Kindeke Jezus braken en allen hun opa kon dat herstellen. Maar die in het ziekenhuis en ze verloren de weg daar naar toe. Maar Kerstnacht zou Kerstnacht niet zijn als er geen wonder geschiedde en zie ze zagen de ster in de lichtreclame van een warenhuis en daar tegenover bevond zich toch wel het ziekenhuis zeker en het wonder werd volledig afgewerkt door de komst van hun ouders. Eind goed al goed.

Tus
een
lag

Professor Verslype kwam ook nog met een verhaal. Hij bedankte namens hem zelf en de aanwezige prof. dr. Wim Laleman en ook de andere professoren die verhinderd waren, de LLT voor de uitnodiging. Hij verbaasde zich over het groot aantal aanwezigen op het Kerstfeest, de goede atmosfeer en de grote vriendenkring van LLT leden en familieleden. Hij kon het niet laten dit te doen in zijn gekende humoristische stijl doorspekt met kwinkslagen. Tussen de professoren van wie ik les heb gehad waren er ook enkele die hun cursus kruiden met plezante dingen. Ik wou dat ik ook hem als prof had meegemaakt

Spijtig dat wij er toen vandoor moesten want er wachtte ons nog een Kerstfeest aan de andere zijde van het land. Veel hebben we niet gemist want de eersten dropen samen met ons af. De getransplanteerden kregen nog een cadeautje dat ondertussen al in gebruik is.

Dank aan de werkpaarden (of moeten we met Kerstmis zeggen: "Kerstzels"?). Ze hebben er iets schitterend van gemaakt. Wedden dat

ze dat volgend jaar opnieuw doen. Zo zijn ze. De Lidia's, de Lut's, de Carines, de Kristels, de Jossen, de Pauls, de Roberts en sorry voor wie ik vergeet.

In dit artikel staan maar een paar foto's, veel meer zijn er zoals steeds te vinden op www.LLT.be, met onze hartelijke dank aan Robert Reinert!

Toch nog wat sfeerbeelden ...

